

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową 3 zł. Dla odbierających přímo na miejscu 1 zł 50 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Poczcie Kasa Oszczędnościowa Nr. 5128. Sklep „Goniec Częstochowski”, ul. Panny Marii 24 - Telefon nr. 50

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marii 53. Tel. 245. Strz. pocz. 45
Redaktor lub jego zastępca przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po poł.
Rękopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz liniowy przed tekstem 50 gr. W tekście nadesłane 40 gr. Za tekst 30 gr. Drobne ogłoszenia wiersz dalszy wraz po 15 gr. Najtańsze ogłosz. drobne zł. 1.-. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W umiarkowanych i niedzielnym czasie 25 proc. drożej. Ogłoszenie skłonne, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. drożej.

Zagadnienie rezerw skarbowych

Trudności w wyszukaniu pokrycia niedoboru budżetowego.

Sprawy budżetowe a ściślej mówiąc sposoby pokrywania niedoboru budżetowego, stanowią temat rozważań w ostatnim zeszycie „Przeglądu Gospodarczego” który pisze:

Niewątpliwie najłabszą stroną nowego budżetu jest nie sam deficyt, który dziś pojawia się w większości krajów, ile wiadomości co do źródeł z których ma on znaleźć pokrycie. Normalnie źródłem takim być mogą bądź to operacje kredytowe, bądź to rezerwy. Pierwszy z tych środków na naszym rynku pieniężnym nie służy w praktyce nie wchodzi w rachubę, aczkolwiek wszelkie prawdy podobenstwo przemawia za tem że i dziś są w kraju pewne wolne kapitały, które w zasadzie poszukują lokaty. Kapitały te powstały w drodze wycofywania wkładów, czy likwidacji interesów, a — wobec ujemnych doświadczeń poczynionych z wyłączeniem instytucji zagranicznych i z zagraniczną regramentacją dewizową, jak również wobec zachwiania po spadku funta zaufania do walut obcych wogóle — nie wierzymy, żeby wszystkie te kapitały wywędrowały zagranicę, lecz przeciwnie, nawet skłonni jesteśmy mniemać, że część ich pierwotnie wywieziona uległa później repatriacji. Kapitały te są zatem dziś wycofane z obrotów gospodarczych i bezużytecznie zezamurizowane. Wyciągnięcie ich z obecnych schowków w drodze operacji kredytowej skarbu wydawałoby się powinno w zasadzie bardzo wskazane. Jednak w istniejących warunkach ogólnego zaniku zaufania nie można realnie liczyć na powodzenie podobnej operacji. Stąd ta droga jest dla skarbu zamkniętą.

Niestety także i o zagranicznych kredytach myśleć dziś byłoby rzeczą nie realną. Normalnie średnie i długoterminowe kredyty także wogóle są niedostępne dla celów skarbowych. Jednak akurat w obecnym okresie zamknięcia wszelkich normalnych kanałów kredytowych byliśmy świadkami operacji finansowych o podkładzie politycznym, przeprowadzonych przez państwa t. zw. małej ententy, nawet Węgry we Francji, na co całkiem słusznie w ciągu dyskusji sejmowej zwrócono uwagę. Szczególnie znamiennym jest pod tym względem przykład Czechosłowacji, która z rezerwy skarbu francuskiego uzyskała jeszcze niedawno pożyczkę 600 milj. fr., mających służyć do wzmocnienia jej rezerwy własnych. Niewątpliwie jednak ostatnio warunki dla podobnych operacji będących rzeczą prostą, wykładnikiem całokształtu stosunków politycznych i gospodarczych pomimo dzy danymi państwami uległy znacznemu pogorszeniu. Świadczy o tem choćby ogłoszone w tych dniach sprawozdanie generalnego referenta budżetu w pałacu Burbońskim, który w sposób nader pesymistyczny przedstawia obecne budżetowe i skarbowe położenie Francji.

Zdani więc jesteśmy w tych warunkach właściwie wyłącznie na własne rezerwy, co do istotnego stanu których od dawna nie mieliśmy żadnego kompetentnego oświetlenia. Nie przyniosły go również wbrew oczekiwaniu rozprawy budżetowe w Sejmie.

Wobec niedostatecznego materiału licbowego musimy oczywiście poprzestać na tych całkiem fragmentarycznych danych, mających co najwyżej wartość ilustracyjną i powstrzymać się od bardziej sprecyzowanych wniosków. Tam jeden tylko całkiem ogólny wniosek sam się narzuca że płynne rezerwy skarbu w obecnej wysok.

okrywają już tylko część skrajnie zredukowanego miesięcznego budżetu wydatków państwowych. Ten właśnie fakt, przy znacznie trudniejszych niż przed rokiem perspektywach dla realizacji innych rezerw, skłonił p. ministra skarbu do zapowiedzenia w Sejmie przedłożenia rządowego w przedmiocie podniesienia górnej granicy kredytu skarbu w Banku Polskim o 50 milj. do 100 milionów zł., dzięki czemu niewyższkana dziś marża tego kredytu podwyższona zostanie do 80 milj. zł. Oświadczone jednocześnie oficjalnie, że zarządzenie to ma jedynie charakter jak najdalej posuniętej ostrożności, gdyż narazie ministerstwo skarbu nie przewiduje konieczności korzystania z tej „żelaznej” rezerwy. Chodzi jedynie o przygotowanie jej sobie spokojnie zgóry, na wypadek gdyby miała być potrzebna, nie zaś dotero nagwałt w ostatniej chwili, bo wówczas wywołane takim postępo-

waniem wrażenie byłoby niechybnie jeszcze gorsze.

Przekonani jesteśmy, że nawet gdyby przejściowo pełne wyzyskanie przez skarbu podwyższonego kredytu w instytucji emisyjnej istotnie nastąpić miało, narzą opinia publiczna potrafiłaby przyjąć to z należytą zimną krwią, zdając sobie sprawę ze stosunkowej niemożności samej kwoty 50 milj. zł.

Z drugiej strony nic nie może lepiej zilustrować słabości naszego organizmu finansowego, jak właśnie fakt, że rząd dla kwoty tak właściwie blabiej uciekać się musi do środków, które ze stanowiska walutowego należy ocenić wyraźnie ujemnie. Brak rezerw jednak nie tylko jest troszką dla skarbu. Gdybyśmy bliżej zanalizowali nasze życie gospodarcze przekonalibyśmy się niezawodnie, że ten brak jest istotą i najgłębszą przyczyną tych licznych jego niedomagań, paradoksów i anomalii, które dziś zwracają uwagę nawet powierzchownego obserwatora.

Tylko że życie gospodarcze, nawet w największej będąc potrzebie nie może sobie za wzorem skarbu otworzyć podobnych nowych źródeł kredytowych”. E. K.

Groźba zajęcia Władystoku

Zaborcze zamiary japońskie w Mandżurji.

Paryż. — Stosunki sowiecko-japońskie na Dalekim Wschodzie są w dalszym ciągu omawiane na łamach prasy francuskiej. Lewicowi „Le Soir” konstatuje, że niezadowolone Moskwy wzrasta. Nie dość tego; że japoński sztab generalny panuje w całej Mandżurji, lecz żywi on również zamiary w kierunku zaanektowania całego wschodu chińskiego, pozostawiając częściowo pod kontrolą sowiecką.

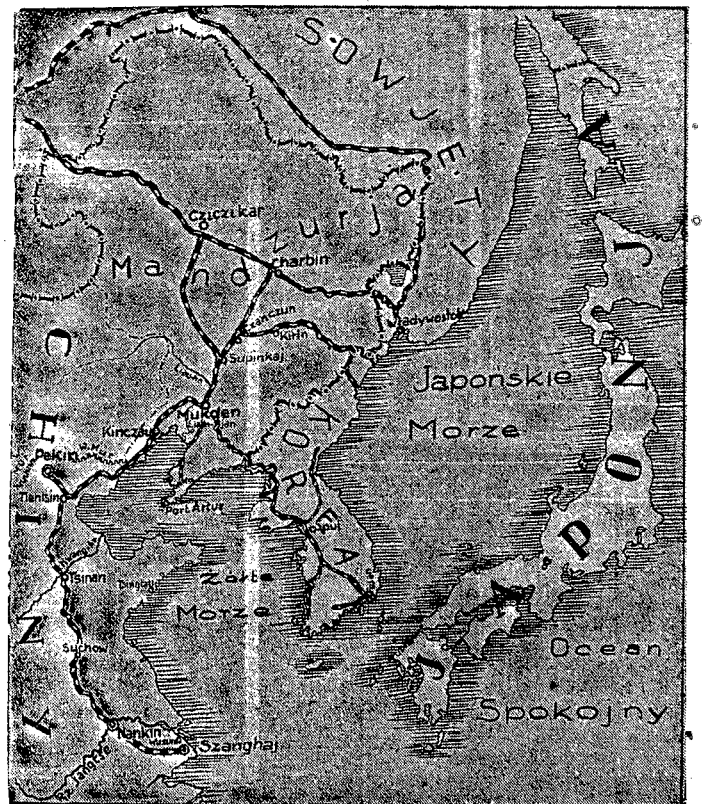
Według obiegających pogłosek, pisze „Le Soir”, Japonia na wypadek konfliktu z Sowietami nosi się z zamiarem zajęcia Władystoku, co zapewniłoby jej bazę operacyjną przeciwko eskadrom lotniczym Stanów Zjednoczonych.

Krwawe zajęcia w Piotrkowie

Nagły wybuch strajku w hutach piotrkowskich.

Piotrków. — Pod wpływem agitacji wyrotowców komunistycznych, którzy dla swoich celów chcą wykorzystać sytuację strajkową w hutach piotrkowskich doszło wczoraj do krwawych zajść.

Od samego rana w rejonie hut zaczęły się gromadzić wielkie tłumy bezrobotnych z miasta, które usiłowały nawiązać kontakt z znajdującymi się w obrębie fabryki strajkującymi robotnikami. Wobec tego, że portier hut Franciszek Pabiński wzbraniał się wpuszczać na teren fabryki obce żywioty, wzburzony tłum podjął operację przez agitatorów postanowił dokończyć nad nim samosąd. Pobity do krwi i wywleczony z portierni Pabiński począł strzelać w obronie własnej z rewolweru do nacierających nań robotników. W czasie strzelaniny został raniony kilkoma kulami w pierś Eugenjusz Domarańczyk, a ranna w głowę robotnica Jadwiga Piotrowska. Domarańczyk po przewiezieniu go do szpitala zmarł. Od niechybnego zlynczowania Pabińskiego przez rozwścieżony tłum ochroniła go policja, do której rzucano kamieniami, raniąc kilku policjantów. Jeden z policjantów Stanisław Ciołkiewicz został ciężko ranny od uderzenia kamieniem. Tylko dzięki nadzwyczajnie taktownemu stanowisku komisarza policji Szaferta, który umiejętnie kierował akcją policji, nie doszło do większego rozlewu krwi.

Powyższa mapa przedstawia Mandżurję i rebek Chin oraz linie walk między wojska mi Japonii i Chin. Na dole widać miasto Szanghaj, o które obecnie odbywają się najbardziej krwawe walki

Na miejsce zajął zjechał natychmiast naczelny dyrektor hut Christian, starając się wpłynąć uspokajająco na tłum. To stał on jednak wraz z dorozką wywrócony i silnie poturbowany. Wobec tego wydelegowano na teren huty większą oddział policji, który wreszcie opanował sytuację.

Zajścia powyższe — jak wykazały dochodzenia — zostały spowodowane przez żywioty komunistyczne.

W hutach piotrkowskich, należących do belgijskiej spółki akcyjnej, daw. Emil Haebler, wybuchł zupełnie niespodziewanie w poniedziałek włoski strajk. Robotnicy w liczbie około 1.000 osób stawili się rano normalnie do fabryki i nie przystąpili do pracy, stojąc przez cały dzień bezczynnie na posterunkach.

Powodem strajku jest niewypłacanie za robków, zniesienie dodatku mieszkaniowego i opałowego dla robotników i robotnic. Przebieg strajku jest zupełnie spokojny. Pracę pełnią tylko palacze, pilnujący ognia przy piecach hutniczych. Na wiadomość o wybuchu strajku, zarząd przedsiębiorstwa wyraził gotowość natychmiastowej wypłaty zarobków w wysokości tygodniówki. Pozostała zaległość miałaby być wypłaconą w najbliższych dniach. O zniesionym dodatku mieszkaniowym i opałowym dyrekcja fabryki nie chce wogóle dyskutować.

Stanowisko Niemiec w sprawie rozbrojenia.

Na konferencji rozbrojeniowej w Genewie, po mowie Kanclerza Brueninga, drugi delegat główny Rzeszy Niemieckiej p. Nadolny złożył ostatnio memoriał wstępny niemiecki, zawierający główne zasady Niemiec w sprawie rozbrojenia.

Niemcy występują w obronie równouprawnienia w sprawie zbrojeń. Nie uznają pozostaństwa obecnych szczególnych zobowiązań traktatowych rozbrojenia, które musiały przyjąć państwa pokonane w wojnie przez nie same wywołanej. Początkowo nie żądałyby całkowitego zrównania, ale przez przyjęcie zasady równości zobowiązań zmierzałyby do całkowitej równości.

Powtórnie obowiązek powszechnej służby wojskowej miały być zniesione. I to także wysuwają Niemcy dlatego, że dla nich istnieje obecnie zakaz służby powszechnej, a mogą mieć tylko 100 tys. Reichswehry z werbunku. W każdym razie jednak, rozumiejąc, że uzyskanie tego nie jest możliwe żądają ograniczenia rezerw wyszkolonych, które tworzą liczną armię współczesną.

W sprawie artylerji żądają Niemcy za-

